

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 405/2011

af 19. april 2011

om indførelse af en endelig udligningstold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse stænger af rustfrit stål med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 15, stk. 1,

under henvisning til forslag forelagt af Europa-Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Midlertidige foranstaltninger

- (1) Ved forordning (EU) nr. 1261/2010 ⁽²⁾ (»forordningen om midlertidig told«) indførte Kommissionen en midlertidig udligningstold på importen af visse stænger af rustfrit stål med oprindelse i Indien.
- (2) Proceduren blev indledt, efter at Federation of Iron and Steel Industries (Eurofer) (»klageren«) den 15. februar 2010 havde indgivet en klage på vegne af producenter, der tegner sig for størstedelen, i dette tilfælde over 25 %, af den samlede EU-produktion af visse stænger af rustfrit stål.
- (3) Som anført i betragtning 23 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af subsidiering og skade perioden fra den 1. april 2009 til den 31. marts 2010 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 2007 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

1.2. Efterfølgende procedure

- (4) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det blev besluttet at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger (»den foreløbige fremlæggelse«), indgav en række interesserede parter skriftlige redegørelser, hvori de tilkendegav deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt. Kommissionen fortsatte med at indhente alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. De berørte parter mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning.
- (5) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var hensigten at anbefale indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse stænger af rustfrit stål med oprindelse i Indien og endelig opkrævning af de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig told. Parterne fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

1.3. Parter, som er berørt af proceduren

- (6) Da der ikke er fremsat bemærkninger vedrørende de parter, der er berørt af proceduren, bekræftes konklusionerne i betragtning 5-22 i forordningen om midlertidig told.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Den pågældende vare

- (7) Der mindes om, jf. betragtning 24 i forordningen om midlertidig told, at »den pågældende vare« var stænger af rustfrit stål, kun koldtbehandlede, bortset fra stænger med cirkulært tværsnit med en diameter på 80 mm eller mere, med oprindelse i Indien og i øjeblikket henhørende under KN-kode 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 og 7222 20 89.
- (8) En af de eksporterende producenter i Indien hævdede, at stænger af rustfrit stål med et cirkulært tværsnit med en diameter på 80 mm eller mindre, men en tolerancebredde, der ligger uden for H6 til H11, bør udelukkes fra undersøgelsen, fordi de ikke er omfattet af varedækningen.

⁽¹⁾ EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 343 af 29.12.2010, s. 57.

- (9) Denne påstand blev afvist, fordi der i varedækningen ikke henvises til tolerancer. Varekontrolnummeret i spørgeskemaet omfatter ganske vist en rubrik for tolerancer, der er begrænset til tolerancebredden H6 til H11, men denne er kun medtaget af hensyn til sammenligningen og har ingen bindende virkninger for den vare, der er genstand for undersøgelsen. Det konkluderes derfor, at varer med en tolerancebredde, der ligger uden for H6 til H11, ikke bør udelukkes.
- (10) Det bør bemærkes, at varer med en tolerancebredde, der ligger uden for H6 til H11, blev taget i betragtning ved beregningen af den foreløbige subsidiemargen og skadestærskel.

2.2. Samme vare

- (11) Da der ikke er fremsat nogen bemærkninger vedrørende samme vare, bekræftes konklusionen i betragtning 25 i forordningen om midlertidig told.

3. SUBSIDIERING

3.1. Indledning

- (12) I betragtning 26 i forordningen om midlertidig told henvises der til følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:
- Duty Entitlement Passbook Scheme (toldgodtgørelsesordning)
  - Advance Authorisation Scheme (forhåndstilladelsesordning)
  - Export Promotion Capital Goods Scheme (eksportfremmeordning for investeringsgoder)
  - Export Oriented Units Scheme (ordning for eksportorienterede virksomheder)
  - Export Credit Scheme (eksportkreditordning).
- (13) EU-erhvervsgrenen spurgte, om Kommissionen havde undladt at tage hensyn til en række subsidieringsordninger og som følge heraf undervurderede de subsidier, som det var blevet konstateret, at de indiske producenter modtog.
- (14) Som svar herpå skal det bemærkes, at klagen omfattede et stort antal nationale og lokale ordninger, som blev medtaget i det spørgeskema, der blev sendt til de eksporterende producenter i Indien, og undersøgt af Kommissionen. Kun for de i betragtning 12 omhandlede

ordninger blev det dog konstateret, at de undersøgte eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, havde modtaget subsidier.

- (15) EU-erhvervsgrenen hævdede ligeledes, at Kommissionens resultater er i modstrid med resultaterne af en procedure vedrørende udligningstold på eksporten af visse stålvarer fra Indien, som det amerikanske handelsministerium havde foretaget, og hvor der var blevet konstateret langt højere subsidier. Det bør dog bemærkes, at disse resultater vedrører en anden vare og dækker en anden undersøgelsesperiode. Derfor afvises denne påstand.
- (16) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger, bekræftes betragtning 26-28 i forordningen om midlertidig told.

3.2. Duty Entitlement Passbook Scheme («DEPBS») (toldgodtgørelsesordning)

- (17) En række parter hævdede, at DEPBS ikke bør betragtes som et udligningsberettiget subsidie, da formålet med ordningen er at udligne tolden på import. Som det fremgår af betragtning 38 i forordningen om midlertidig told, kan denne ordning ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da den ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). En eksportør er ikke forpligtet til rent faktisk at forbruge de toldfrit importerede varer i produktionsprocessen, og kreditbeløbet beregnes ikke i forhold til de faktisk anvendte råvarer. Desuden findes der ingen ordning eller procedure, der skal fastslå, hvilke råvarer der forbruges ved fremstillingen af den eksporterede vare, eller om der har været tale om betaling af for høje importafgifter, jf. grundforordningens bilag I, punkt i), og bilag II og III. Endelig er en eksportør berettiget til DEPBS-fordelene, uanset om den pågældende overhovedet importerer råvarer. For at opnå fordelene er det tilstrækkeligt for en eksportør blot at eksportere varer uden at påvise import af noget råmateriale. Selv eksportører, der køber alle deres råvarer lokalt og ikke importerer varer, der kan benyttes som råvarer, er således stadig berettiget til fordelene ved DEPBS. Disse påstande afvises derfor.
- (18) En af parterne hævdede, at i tilfælde af salg af DEPBS-licensen lå den faktiske salgspris under licensens værdi, og fordelene var derfor mindre. I den forbindelse skal det bemærkes, at fordelene under denne ordning blev beregnet på grundlag af størrelsen af den kredit, der ydes under licensen, uanset om licensen blev anvendt til udligning af tolden på import, eller om licensen rent faktisk blev solgt. Det konkluderes, at et eventuelt salg af en licens til en pris, der ligger under den pålydende værdi, er en rent forretningsmæssig beslutning, som ikke ændrer ved størrelsen af den fordel, der ydes under denne ordning. Denne påstand afvises derfor.

(19) Desuden hævdede en anden part, at selv hvis DEPBS blev betragtet som udligningsberettiget, burde fordelene under denne ordning ikke baseres på eksportværdien, men snarere den faktiske brug af DEPBS-licensen. I den forbindelse bør der mindes om, at i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 2, og artikel 5 beregnes det udligningsberettigede subsidiebeløb udtrykt ved den fordel, som det blev konstateret, at modtageren havde opnået i undersøgelsesperioden. I den forbindelse var det opfattelsen, at modtageren opnår fordelene på det tidspunkt, der foretages en eksporttransaktion under denne ordning. På dette tidspunkt er det sandsynligt, at de indiske myndigheder giver afkald på tolden, hvilket udgør et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). Når først toldmyndighederne har udstedt et eksportforsendelsesdokument, der bl.a. viser størrelsen af den DEPBS-kredit, som ydes for den pågældende eksporttransaktion, har de indiske myndigheder ingen beføjelser med hensyn til at indrømme subsidiet. Når en virksomhed ved, at den vil modtage et subsidie under DEPBS, er virksomheden gunstigere stillet, fordi den kan tilbyde lavere priser på grund af subsidierne. Det er imidlertid eksporttidspunktet og ikke den efterfølgende anvendelse, der er afgørende for at fastslå, at der er indrømmet en fordel, fordi en eksportør med sådanne rettigheder allerede er bedre stillet finansielt set. Denne påstand afvises derfor.

(20) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende denne ordning, bekræftes konklusionerne i betragtning 29-41 i forordningen om midlertidig told.

3.3. Advance Authorisation Scheme («AAS») (forhåndstilladelsesordningen)

(21) En af parterne hævdede, at AAS burde betragtes som en toldgodtgørelsesordning, fordi de importerede materialer anvendes til produktion af varer, som eksporteres. Som svar på denne påstand blev det i grundforordningens betragtning 54 forklaret, at den underordning, der blev benyttet i den aktuelle sag, ikke kan betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke reglerne i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). De indiske myndigheder anvendte ikke en verifikationsordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev brugt råvarer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4), samt for substitutionsgodtgørelsesordningens vedkommende grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). Det konkluderes også, at standard input/output-normerne (SION-normerne) for den pågældende vare ikke var tilstrækkeligt præcise, og at SION-normerne ikke i sig selv kan anses for at være et system til verifikation af det faktiske forbrug, fordi disse standardnormer er udformet således, at de indiske myndigheder ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råvarer der er forbrugt i produktionen til eksport. De indiske myndigheder foretog desuden heller ikke nogen

yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råvarer, selv om det normalt er nødvendigt, når der ikke findes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3). Underordningen er derfor udligningsberettiget, og påstanden afvises.

(22) Hvad angår beregningen af subsidiebeløbet og i modstrid med en af parternes påstande, skulle AAS-fordele, der indrømmes andre varer end den pågældende vare, tages i betragtning ved fastsættelsen af den udligningsberettigede fordels størrelse. Der er ingen forpligtelse under AAS, der begrænser brugen af fordelene til toldfri import af råvarer knyttet til en bestemt vare. Den pågældende vare kan derfor drage fordel af alle de AAS-fordele, der indrømmes.

(23) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende denne ordning, bekræftes konklusionerne i betragtning 42-58 i forordningen om midlertidig told.

3.4. Export Promotion Capital Goods Scheme («EPCGS») (eksportfremmeordning for investeringsgoder)

(24) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende denne ordning, bekræftes konklusionen i betragtning 59 i forordningen om midlertidig told.

3.5. Export Oriented Units Scheme («EOUS») (ordning for eksportorienterede virksomheder)

(25) Før en række bemærkninger fra virksomheden i stikprøven, som havde status som EOU, behandles, bør der mindes om, at det er en afgørende forpligtelse for en EOU-virksomhed, jf. FT-policy 2004-2009 og FT-policy 2009-2014, at opnå en nettoindtjening i udenlandsk valuta, dvs. den samlede værdi af eksporten skal være højere end den samlede værdi af de importerede varer i en referenceperiode (på fem år). I princippet kan alle virksomheder, der forpligter sig til at eksportere hele deres produktion af varer og tjenesteydelser, etableres under EOUS.

(26) Til gengæld er eksportorienterede virksomheder berettiget til de i grundforordningens betragtning 66 omhandlede fordele. De er retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 4, første afsnit, litra a). Det er en ufravigelig betingelse for at opnå fordelene, at en EOU-virksomhed har eksport som mål, jf. kapitel 6.1 i FT-policy 2009-2014.

(27) En EOU-virksomheds fordele er alle retligt betingede af eksportresultater. EOUS kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i

henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii). Den overholder ikke de strenge regler, der er fastsat i grundforordningens bilag I, punkt H), og bilag II, nr. i), (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse).

- (28) Det er desuden ikke blevet bekræftet, at de indiske myndigheder har en verifikationsordning eller -procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev forbrugt told- eller omsætningsafgiftsfri råvarer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4, samt for substitutionsgodtgørelsesordningers vedkommende grundforordningens bilag III, del II, punkt 2). Hensigten med den indførte kontrolordning er at overvåge forpligtelsen til at opnå nettoindtjening i udenlandsk valuta og ikke forbruget af import i forbindelse med fremstilling af eksportvarer.
- (29) Ifølge den part, som har status som EOU-virksomhed, kan en fordel kun være udligningsberettiget, hvis følgende to betingelser er opfyldt: i) der findes ikke noget kontrolsystem, og ii) der er ikke tale om eftergivelse af for store beløb. Som svar herpå skal det fremhæves, at det er af afgørende betydning, at de indiske myndigheder påviser, at de har oprettet et effektivt kontrolsystem, som gør det muligt at fastslå, hvilke og hvor mange råvarer der forbruges i produktionsprocessen. Fraværet af et effektivt kontrolsystem vil blive behandlet yderligere nedenfor. Spørgsmålet vedrørende eftergivelse af for store beløb er kun relevant i tilfælde, hvor det er blevet fastslået, at ordningen — i dette tilfælde EOUS — er en autoriseret toldgodtgørelsesordning, som opfylder kravene i grundforordningens bilag I, II og III. Som forklaret ovenfor i betragtning 27 kan EOUS ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelses- eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii).
- (30) Denne part understregede desuden, at EOUS har karakter af en automatisk ordning, som muliggør toldfri import af råvarer med henblik på eksport af færdigvarer. Den pågældende part hævdede, at EOUS kan sidestilles med den særlige toldprocedure, der kaldes proceduren for aktiv forædling, og ikke toldgodtgørelse. Denne part hævdede, at uanset om disse to ordninger teoretisk set giver det samme resultat (eksport af varer indeholdende råvarer, for hvilke der ikke opkræves told ved import), er der betydelige forskelle mellem dem. Til støtte for påstanden hævdede den pågældende part, at eksportøren under en toldgodtgørelsesordning kan gøre krav på en godtgørelse for told på råvarer, der indgår i færdigvarerne. Under proceduren for aktiv forædling er eksportøren fritaget for importtold, men er retligt forpligtet til at betale told på færdigvarer, der sælges på hjemmemarkedet. Den pågældende part hævdede, at der ikke kan være tale om eftergivelse af for store beløb under sidstnævnte ordning.
- (31) Som svar herpå skal det først og fremmest bemærkes, at det kun kan fastslås, om der har været tale om

eftergivelse af for store beløb, hvis der findes en kontrolordning for overvågning af forbruget af importvarer set i forhold til produktionen af eksportvarer. Hvad angår den pågældende parts påstand om, at EOU ikke er en toldgodtgørelsesordning, skal det bemærkes, at det af fodnote 2 til grundforordningens bilag I klart fremgår, at »eftergivelse eller godtgørelse« i grundforordningen omfatter hel eller delvis fritagelse for eller udsættelse af importafgifter. Det bør stå klart, at den grundlæggende tanke bag toldgodtgørelses- eller fritagelsesordninger er den samme, dvs. at importtold på import af råvarer enten ikke skal betales eller godtgøres, såfremt de pågældende råvarer anvendes til fremstilling af varer, som efterfølgende eksporteres. Sluttelig bør det stå klart, at EOUS skal opfylde kravene i grundforordningens bilag I, II og III, hvis det skal fastslås, om ordningen kan betragtes som en autoriseret toldgodtgørelsesordning.

- (32) Den pågældende part hævdede endvidere, at en EOU-virksomhed er underkastet et effektivt kontrolsystem og yderligere kontroltiltag i forbindelse med både eksport og hjemmemarkedssalg. Den pågældende part hævdede, at det ikke blot var relevant at tage udenrigshandelspolitikken og procedurehåndbogen, som fastsætter love og procedurer for EOU, i betragtning. Det bør også undersøges, om der findes et rimeligt og effektivt kontrolsystem i medfør af andre indiske love og bestemmelser. Til støtte for sin påstand hævdede den pågældende part, at han i henhold til Section 6.10.1 i procedurehåndbogen er forpligtet til at føre korrekte regnskaber og indsende kvartals- og årsrapporter med en digital signatur om udviklingen med hensyn til import, indkøb på hjemmemarkedet, eksport og hjemmemarkedssalg. Den pågældende part hævdede endvidere, at han i henhold til Central Excise Act, 1944, i forbindelse med hjemmemarkedssalg er retligt forpligtet til udstede en moms faktura med en klar angivelse af bl.a. de afgifter, der skal betales. Central Excise Act fastlægger også de månedlige krav, som indebærer, at den pågældende part skal forelægge myndighederne alle oplysninger om sit hjemmemarkedssalg. I henhold til Companies Act, 1956, og de relevante regnskabsstandarder er den pågældende part retligt forpligtet til at forelægge detaljerede oplysninger om import og indkøb på hjemmemarkedet samt eksport og hjemmemarkedssalg i sine reviderede regnskaber.
- (33) Som svar herpå gøres der opmærksom på, at der ikke sættes spørgsmålstejn ved, at Companies Act muligvis fastlægger rammerne for regnskabsstandarder i Indien. Når det vurderes, om EOU er udligningsberettiget, er det relevante spørgsmål dog, om de indiske myndigheder har oprettet en ordning, som kan bekræfte, om og i hvilket omfang der blev forbrugt told- og afgiftsfrie råvarer i produktionen af de eksporterede varer.
- (34) Kravene under Central Excise Act har et helt andet formål, nemlig at sikre, at de relevante afgifter betales i tilfælde af salg på hjemmemarkedet i Indien. Brugen af toldfrit importerede varer kontrolleres ikke, og

forbindelsen mellem toldfrie råvarer og produktionen af færdige varer kontrolleres ikke, og der er således ikke tale om en toldgodtgørelsesordning.

(35) For så vidt angår yderligere kontroltiltag skal det erindres, at en EOU-virksomhed ikke på noget tidspunkt er forpligtet til at redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem enhver importforsendelse og den færdige vare, jf. grundforordningens betragtning 69. Imidlertid vil kun sådanne forsendelseskontroller give de indiske myndigheder oplysninger om råmaterialernes endelige bestemmelsessted, der er tilstrækkelige til at undersøge, om fritagelserne for told og omsætningsafgift ikke overstiger værdien af råmaterialerne til eksportproduktion.

(36) Efter grundige overvejelser vedrørende denne parts bemærkninger blev det således bekræftet, at de indiske myndigheder ikke har nogen kontrolordning eller -procedure til effektivt at kontrollere, hvorvidt og i givet fald i hvilke mængder der blev brugt told- og/eller omsætningsafgiftsfrie råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare (grundforordningens bilag II, del II, punkt 4), samt for substitutionsgodtgørelsesordningers vedkommende grundforordningens bilag III, del II, punkt 2)). De indiske myndigheder foretog desuden heller ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke fandtes en effektiv kontrolordning (grundforordningens bilag II, del II, punkt 5), og bilag III, del II, punkt 3)). Endvidere forelagde de indiske myndigheder ingen beviser for, at der ikke blev eftergivet for store afgiftsbeløb.

(37) Den pågældende part hævdede, at Kommissionen ved beregningen af subsidiet burde have taget hensyn til den told, der var blevet betalt på hjemmemarkedssalget af færdigvarer. Som svar på denne påstand bør det bemærkes, at selv om formålet med et etablere en EOU-virksomhed er at opnå nettoindtjening på udenlandsk valuta, har EOU-virksomheden mulighed for at sælge en del af sin produktion på hjemmemarkedet. Under EOUS vil varerne blive behandlet som importerede varer, selv om der blot skal betales en præferencetold på 50 %. En EOU-virksomhed er som sådan ikke i en anden situation end de virksomheder, der opererer på hjemmemarkedet, dvs. den gældende told/afgift skal betales på indkøbte varer. I den forbindelse bør det være klart, at de indiske myndigheders beslutning om at beskatte varer til forbrug på hjemmemarkedet ikke betyder, at en EOU-virksomheds fritagelse for importafgifter og omsætningsafgifter ikke er en fordel, for så vidt angår eksportsalget af den pågældende vare. Desuden har salget på hjemmemarkedet ingen indvirkning på den mere generelle vurdering af, om der findes en passende kontrolordning.

(38) Den pågældende part hævdede også, at Kommissionen bruger en forkert nævner ved beregningen af subsidiebeløbet. Parten hævdede, at den korrekte nævner er hele salgsomsætningen og ikke omsætningen fra eksportsalget. Denne påstand måtte afvises. Det subsidiebeløb (tælleren), der er blevet beregnet under ordningen, er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk.

2, blevet fordelt på den samlede eksportomsætning i UP som passende nævner, fordi subsidiet er betinget af eksportresultater. En EOU-virksomheds mulighed for at sælge en del af sin produktion på hjemmemarkedet ændrer ikke ved, at EOUS helt klart har eksport som mål.

(39) Sluttelig hævdede den pågældende part, at den fordel, som virksomheden opnår, bør svare til de kreditomkostninger, som de indiske myndigheder gav afkald på mellem tidspunktet for import af råvarerne og tidspunktet for eksport fra Indien af de færdige stænger af rustfrit stål. Til støtte for sin påstand henviste den pågældende part til de foreløbige resultater af en antisubsidieundersøgelse/undersøgelse vedrørende en ny eksportør, som det amerikanske handelsministerium har foretaget for nylig, og hvoraf det fremgik, at ikke betalt told blev betragtet som et rentefrit lån, som virksomheden ydes på importtidspunktet. Som svar herpå skal det bemærkes, at Kommissionen ikke er bundet af de beregningsmetoder, der anvendes af det amerikanske handelsministerium, men af grundforordningens bestemmelser. I dette tilfælde er der redegjort for beregningsmetoden i betragtning 75 og 76 i forordningen om midlertidig told. Under alle omstændigheder ville dette argument kun kunne bruges, hvis der blot var tale om udsættelse (fodnote 3 til grundforordningens bilag I) og ikke toldfritagelse som i dette tilfælde.

(40) På grundlag af ovenstående bekræftes betragtning 60-77 i forordningen om midlertidig told.

3.6. Export Credit Scheme (»ECS«) (eksportkreditordning)

(41) En af parterne medgav, at han havde modtaget en præferentiel kredit for sin eksport, men hævdede, at denne sats var betydeligt højere end de fremherskende kreditsatser i Unionen og derfor ikke burde betragtes som en fordel.

(42) Som svar herpå bør det bemærkes, at subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, som blev betalt for eksportkreditter, og den rente, der skulle have været betalt for de almindelige kreditter på markedsvilkår, der blev anvendt af den pågældende virksomhed i Indien. I dette tilfælde blev et benchmark på hjemmemarkedet anvendt til beregning af subsidiebeløbet. Denne påstand afvises derfor.

(43) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende denne ordning, bekræftes konklusionerne i betragtning 78-86 i forordningen om midlertidig told.

3.7. Udligningsberettigede subsidiebeløb

(44) I overensstemmelse med grundforordningen ligger de udligningsberettigede subsidiebeløb på mellem 3,3 % og 4,3 %, udtrykt i værdi. Da de ligger på samme niveau som i betragtning 87 i forordningen om midlertidig told, bekræftes den betragtning hermed.

ORDNING→	DEPBS (*)	AAS (*)	EOU (*)	ECS (*)	I alt
VIRKSOMHED					
Chandan Steel Ltd.	1,5 %	1,5 %		0,4 %	3,4 %
Venus group	2,6 % til 3,4 %	0 til 0,8 %			3,3 % (**)
Viraj Profiles Vpl. Ltd.			4,3 %		4,3 %

(*) Subsidiær markeret med en asterisk er eksportsubsidiær.

(**) Vægtet gennemsnit for gruppen.

- (45) Metoden til fastsættelse af subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder, som ikke indgår i stikprøven, fremgår af betragtning 88 i forordningen om midlertidig told. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 3, udgør subsidiemargenen for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven, 4,0 %, hvilket beregnes på grundlag af den vejede gennemsnitlige subsidiemargen for de samarbejdsvillige virksomheder i stikprøven. Derfor bekræftes konklusionerne i betragtning 88 i forordningen om midlertidig told.
- (46) Grundlaget for fastsættelse af den landsdækkende subsidiemargen fremgår af betragtning 89 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat bemærkninger hertil, bekræftes konklusionerne i betragtning 89 i forordningen om midlertidig told.

4. EU-ERHVERVSGRENER

- (47) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenen, bekræftes konklusionerne i betragtning 90-93 i forordningen om midlertidig told.

5. SKADE

- (48) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende skade, bekræftes konklusionerne i betragtning 94-122 i forordningen om midlertidig told.

6. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

- (49) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende årsagssammenhæng, bekræftes konklusionerne i betragtning 123-136 i forordningen om midlertidig told.

7. UNIONENS INTERESSER

- (50) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende Unionens interesser, bekræftes konklusionerne i betragtning 137-148 i forordningen om midlertidig told.

8. ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

8.1. Skadestærskel

- (51) En af parterne hævdede, at den gennemsnitlige fortjenstmargen før skat på 9,5 %, som var baseret på situationen i 2007 og blev anvendt til beregning af den ikke skadevoldende pris med henblik på fastsættelsen af skadesmar-

genen, ikke var repræsentativ for erhvervsgrenens fortjenstmargen før skat på lang sigt. Det blev påstået, at det år, som tjente som grundlag for beregning af denne fortjeneste, var et usædvanligt år, og at 2005-2006 ville være mere repræsentative, da disse år var normale regnskabsår med fortjenstmargener på mellem 4 og 6 %.

- (52) Den målfortjeneste, som blev anvendt i den midlertidige fase, var baseret på den vejede gennemsnitlige fortjenstmargen, som EU-producenterne i stikprøven havde opnået i 2007. Dette år blev anset for at være det mest repræsentative år, hvor EU-producenterne ikke led under skadevoldende subsidiering. Påstanden afvises derfor, og den fortjenstmargen, der blev anvendt i den midlertidige fase, bekræftes.

- (53) Da der ikke er fremsat andre bemærkninger vedrørende skadestærsklen bekræftes konklusionerne i betragtning 149-153 i forordningen om midlertidig told.

8.2. Konklusion om skadestærskel

- (54) Den metode, der anvendes i forordningen om midlertidig told, bekræftes.

8.3. Toldens størrelse

- (55) På baggrund af ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15, stk. 1, bør der indføres en endelig udligningstold på et niveau, der er tilstrækkeligt til at afhjælpe den skade, der er forårsaget af den subsidiære import, men som ikke overstiger den konstaterede subsidiemargen.

- (56) Udligningstolden blev således fastlagt ved at sammenligne skadestærsklerne og subsidiemargenerne. Udligningstolden bør derfor være som følger:

Virksomhed	Subsidiemargen	Skadesmargen	Udligningstold
Chandan Steel Ltd.	3,4 %	28,6 %	3,4 %
Venus group	3,3 %	45,9 %	3,3 %
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	4,3 %	51,5 %	4,3 %
Samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven	4,0 %	44,4 %	4,0 %
Alle andre virksomheder	4,3 %	51,5 %	4,3 %

- (57) De individuelle udligningstoldsatser i denne forordning er fastlagt på grundlag af resultaterne af denne undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes i forbindelse med undersøgelsen vedrørende ovennævnte virksomheder. Disse toldsatser finder (i modsætning til

den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i Indien og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

- (58) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel udligningstoldsats for virksomheder (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) bør omgående indgives til Kommissionen ⁽¹⁾ med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter med hensyn til produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told.

8.4. Endelig opkrævning af midlertidig told

- (59) På grund af størrelsen af de konstaterede subsidiemargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen, anses det for nødvendigt, at de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af den midlertidige udligningstold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af stænger af rustfrit stål, kun koldtbehandlede, bortset fra stænger med cirkulært tværsnit med en diameter på 80 mm eller mere, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7222 20 21,

7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 og 7222 20 89 og med oprindelse i Indien.

2. Den endelige udligningstold på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af nedenstående virksomheder fastsættes til følgende:

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægskode
Chandan Steel Ltd., Mumbai	3,4	B002
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Precision Metals, Mumbai, Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai	3,3	B003
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane	4,3	B004
Virksomheder opført i bilaget	4,0	B005
Alle andre virksomheder	4,3	B999

3. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig udligningstold ved forordning (EU) nr. 1261/2010 om import af stænger af rustfrit stål, kun koldtbehandlede, bortset fra stænger med cirkulært tværsnit med en diameter på 80 mm eller mere, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7222 20 21, 7222 20 29, 7222 20 31, 7222 20 39, 7222 20 81 og 7222 20 89 og med oprindelse i Indien, opkræves endeligt.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2011.

På Rådets vegne
MARTONYI J.
Formand

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

BILAG

**SAMARBEJDSVILLIGE EKSPORTERENDE PRODUCENTER I INDIEN, DER IKKE INDGÅR I STIKPRØVEN
TARIC-TILLÆGSKODE B005**

Virksomhedens navn	By
Ambica Steel Ltd.	New-Delhi
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Navi-Mumbai
Chase Bright Steel Ltd.	Navi-Mumbai
D.H. Exports Pvt. Ltd.	Mumbai
Facor Steels Ltd.	Nagpur
Global smelters Ltd.	Kanpur
Indian Steel Works Ltd.	Navi-Mumbai
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai
Laxcon Steels Ltd.	Ahmedabad
Meltroll Engineering Pvt. Ltd.	Mumbai
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Mumbai
Panchmahal Steel Ltd.	Kalol
Raajratna Metal Industries Ltd.	Ahmedabad
Rimjhim Ispat Ltd.	Kanpur
Sindia Steels Ltd.	Mumbai
SKM Steels Ltd.	Mumbai
Parekh Bright Bars Pvt. Ltd.	Thane
Shah Alloys Ltd.	Gandhinagar